

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 30 czerwca 1881.

62.

Ustawa z dnia 23 czerwca 1881,

o handlu napojami wyskokowemi pędzonemi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Handel płynami wyskokowemi pędzonemi, które bez jakiegoś dodatku lub z dodatkiem służyć mogą za napój (spirytus, gorzałka, rosolis, rum, likier itp.) w jakiekolwiek sprzedają się ilościach, byle w naczyniach zamkniętych, jest przemysłem wolnym; natomiast do wyszynku w sposobie zarobkowania, jakoteż do drobnej sprzedaży przerzeczonej płynów w sposobie zarobkowania, potrzebny jest konsens urzędowy.

Konsens na wyszynk uprawnia do wydawania takich napojów gościom siedzącym, stojącym lub do domu w naczyniach niezamkniętych, w dowolnych, choćby najmniejszych ilościach.

Konsens na drobną sprzedaż w duchu ustawy niniejszej upoważnia do sprzedaży płynów powyższych w naczyniach niezamkniętych, jednak tylko w ilościach najmniej po pół ćwierci litra, z tem ograniczeniem, że trudniący się drobną sprzedażą nie ma pozwalać, aby wydane napoje wypijano w lokalach, którymi ma prawo rozporządzać.

Upoważnieni do szynkowania i drobnej sprzedaży mają także prawo prowadzić zwykły handel rzeczonemi płynami.

Przez naczynia zamknięte rozumie się beczki zamknięte sposobem w handlu używanym, jakoteż flaszki opieczętowane.

§. 2.

Wyszynk i drobna sprzedaż płynów wyskokowych pędzonych (§. 1), jakoteż handel takiemi płynami, handel zaś wtedy, gdy te sprzedawane są w naczyniach zamkniętych tylko po jednym litrze i w mniejszych ilościach, czy opierają się na konsensie, czy na prawie propinacyi lub jakimkolwiek innem, podlegają osobnemu podatkowi.

O konsensie.**§. 3.**

Od ubiegającego się o konsens wymagać się będzie oprócz warunków ogólnych, potrzebnych do wykonywania przemysłu samodzielnie, także tego, aby zasługiwał na zaufanie i był nieposzlakowany.

Gdy przeciw ubiegającemu się przemawiają okoliczności, usprawiedliwiające podejrzenie, że mógłby przemysłu na zle używać, jakoto dla dopomagania do zakazanej gry, do przechowywania, do niemoralności lub opilstwa, konsensu całkiem odmówić mu należy.

§. 4.

Gdy się ma nadać konsens, wziąć należy na uwagę potrzebę ludności, sposobność lokalu, w którym przemysł ma być wykonywany, na jakim gościncu, ulicy lub placu ten lokal się znajduje, tudzież czy dozór policyjny będzie możliwy.

Przed nadaniem konsensu Władza przemysłowa wysuchać ma gminę siedziby przedsiębiorstwa, a gdzie istnieją Władze policyjne rządowe, także i te ostatnie.

§. 5.

W razie przeniesienia przemysłu do innego lokalu, w obrębie tej samej osady, nie trzeba wprawdzie starać się o nowy konsens, lecz uzyskać należy pozwolenie Władzy przemysłowej, która w tym razie wziąć ma na uwagę stosunki miejscowe, sposobność lokalów przeznaczonych na wykonywanie przemysłu, tudzież, czy dozór policyjny będzie możliwy.

Trudniący się przemysłem, którego celem jest przyjmowanie obcych w gospodę, wydawanie potraw i kawy, sprzedaż wyrobów eukierniczych i tłuczeńców (mandoletti) a którzy wysynkiem zajmują się tylko ubocznie, nie potrzebują takiego pozwolenia.

§. 6.

Taż sama osoba, w tej samej osadzie, może nabyć, wziąć w dzierżawę lub objąć jako zastępcę tylko jeden konsens do trudnienia się wysynkiem albo drobną sprzedażą (§. 1) napojów wysokowych pędzonych.

§. 7.

Producentom i przedawcom napojów wysokowych pędzonych, którzy obejmie trudnią się w sposobie zarobkowania drobną sprzedażą tych napojów, zajmować się wolno drobną sprzedażą w duchu §. 1 ustawy niniejszej tylko wtedy, jeżeli uzyskali do tego przepisany konsens.

§. 8.

Przekroczenia przeciwko powyższym przepisom ustawy niniejszej, nie odnoszącym się do podatku w §. 2 wzmiankowanego, uważać należy za wykroczenia przeciwko ustawie przemysłowej i karć podług ustawy przemysłowej.

O podatku. .**§. 9.**

Za podstawę do wymierzenia osobnego podatku (§. 2) bierze się ilość ludności osady, w której przemysł jest wykonywany, tudzież rodzaj przemysłu (§. 11).

Granica terytorialna osad, ustanowiona do wymiaru podatku zarobkowego, służy także do wymiaru podatku osobnego.

Przez ilość ludności rozumieć należy tę ilość osób obecnych (krajowych i obcych), która znajdowała się w osadzie według ostatniego spisu ludności.

§. 10.

Podatek (§. 9) opłacać należy z góry półrocznie, to jest za czas od 1 stycznia aż do ostatniego czerwca a względnie za czas od 1 lipca aż do ostatniego grudnia.

Kto przemysł podlegający osobnemu podatkowi rozpocząć chce w ciągu półrocza, opłacić ma podatek za całe półrocze bieżące.

§. 11.

Oplata półroczna ustanawia się z ograniczeniem wyrażonym w §. 12, jak następuje:

I. Dla każdej siedziby przemysłu, którego celem jest szynkowanie napojów wysokowych pędzonych:

1. W osadach mających ludność aż do 500 dusz włącznie	5 zł.
2. W osadach mających ludność przeszło 500 aż do 2000 dusz włącznie	10 "
3. W osadach mających ludność przeszło 2000 aż do 10.000 dusz włącznie	20 "
4. W osadach mających ludność przeszło 10.000 aż do 20.000 dusz włącznie	30 "
5. W osadach mających ludność przeszło 20.000 aż do 100.000 dusz włącznie	45 "
6. W osadach mających ludność przeszło 100.000 dusz	50 "

II. Dla każdej siedziby przemysłu, w której odbywa się drobna sprzedaż w duchu ustawy niniejszej (§. 1) dwie piąte kwot powyższych.

III. Dla każdej innej siedziby przeinysłu, w §. 2 ustawy niniejszej wzmiankowanego, gdzie handel napojami wysokowymi pędzonimi stanowi wyłączne lub główne przedsiębiorstwo, czwarta czwarta część kwot powyższych.

IV. Dla rodzajów przemysłu, wzmiankowanych w ustępie 2 §fu 5go i dla rodzajów przemysłu handlowego, w których sprzedaż w myśl §fu 2go odbywa się tylko ubocznie, piąta czwarta kwot powyższych z tem ograniczeniem, że największy wymiar podatku nie może przewyższać piątej części podatku zarobkowego zwyczajnego, przypadającego od przemysłu.

Uwalnia się od tego podatku:

A. Wyszynk i drobną sprzedaż napojów wysokowych pędzonych w obozach wojskowych polowych i do ćwiczeń, poza obrębem budynków wzniesionych stale.

B. Wydawanie w aptekach płynu wysokowego pędzonego jako lekarstwa przez lekarza zapisanego.

C. Wyszynk w tak zwanych schroniskach w górach.

§. 12.

W Galicji i na Bukowinie, gdzie wyszynk napojów wysokowych pędzonych jest już na zasadzie istniejących ustaw krajowych obciążony osobną opłatą szynkową, dopóki obciążenie to trwać będzie, wyszynk tych napojów podlega tylko połowie podatków ustanowionych w §. 11 I.

Po upływie czasu, na który obciążenie to, ustawami krajowemi obecnie już istniejącymi, jest przepisane, pobierany będzie podatek w pełnym wymiarze.

§. 13.

Czy w rodzajach przemysłu w §. 5 i w §. 11 IV wzmiarkowanych, wyszynk lub handel stanowi główne, czy tylko uboczne przedsiębiorstwo, orzeka Władza przemysłowa po zniesieniu się z Władzą skarbową.

§. 14.

Kto chce trudnić się dalej jednym z przemysłów, w §. 2 ustawy niniejszej wzmiarkowanych, ma oprócz dopełnienia wszelkich innych obowiązków ustawowych, najpóźniej w dni czternaście po terminie, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, a jeżeli założona być ma nowa siedziba przemysłu, najpóźniej na czternaście dni przed rozpoczęciem przemysłu uwiadomić urząd, który drogą rozporządzenia będzie do tego przeznaczony, gdzie, to jest, w której osadzie, w którym domu lub przy którym placu znajduje się siedziba jego przemysłu i opłacić podatek półroczy za otrzymaniem ceduły płatniczej.

Za każde następne półrocze, w którym przemysł taki ma być wykonywany, opłacić winien przedsiębiorca przed rozpoczęciem przemysłu podatek, w tymże samym urzędzie za otrzymaniem ceduły płatniczej.

Gdy taka siedziba przemysłu ma być całkiem zwinięta, przedsiębiorca winien uwiadomić o tem urząd i zwrócić mu ostatnią cedule płatniczą.

§. 15.

Opłacenie podatku odnosi się tylko do osady (§. 9), w której według uwiadomienia przemysł ma być wykonywany.

Ale gdy w obrębie tejże samej osady, przemysł, podatkowi podlegający, przeniesiony zostaje z jednego domu do drugiego a względnie z pewnego placu na inny, nie wynika z tego obowiązek opłacenia podatku ponownie za bieżące półrocze.

Toż samo rozumie się o zmianie w osobie przedsiębiorcy.

W obudwu jednak przypadkach przedsiębiorca a w ostatnim przypadku nowy przedsiębiorca, uwiadomić ma urząd (§. 13) o przeniesieniu lub objęciu siedziby przemysłu, zanim to nastąpi i okazać mu ostatnią cedule płatniczą na podatek.

Urząd potwierdzi na cedula jako został uwiadomiony.

§. 16.

Przedsiębiorstwa, w §. 2 ustawy niniejszej wzmiarkowane, zostawać będą we względzie opodatkowania także pod dozorem Władzy skarbowej, która przeznaczona będzie do tego drogą rozporządzenia.

Przeto przemysłowcy, trudniący się takimi przedsiębiorstwami, obowiązani są dozwolić czynnikom tej Władzy wstęp do lokalu przedsiębiorstwa i pokazać im na każde żądanie urzędową cedula podatkową a nawet ją wydać za potwierdzeniem otrzymania.

§. 17.

Wszelkie wykonywanie przedsiębiorstwa, podlegającego temu podatkowi, bez poprzedniego opłacenia przypadającego od niego podatku, karać będzie Władza skarbową (§. 16) grzywnami, w kwocie wynoszącej dwa aż do dwanaście razy więcej niż podatek niezapłacony.

Wszelkie inne wykroczenie karane będzie karami porządkowemi w kwocie od 2 aż do 100 zł.

Przeciwko orzeczeniu, skazującemu na karę, w drugiej instancji zatwierdzonemu lub złagodzonemu, nie ma dalszego rekursu.

Przepisy końcowe.

§. 18.

Przepisy §§. 1, tudzież 3 aż do 8 ustawy niniejszej nie naruszają prawa propinacy w krajach, w których prawo to istnieje.

§. 19.

Ustawa niniejsza nabywa mocy w trzy miesiące od dnia jej ogłoszenia.

§. 20.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i handlu.

Schönbrunn, dnia 23 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

63.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1881,

tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w Suczawie na Bukowinie.

Na mocy najwyższego zezwolenia z dnia 24 czerwca 1881 ustanawia się na zasadzie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62), w okręgu Sądu krajowego wyższego lwowskiego, Sąd obwodowy z siedzibą w Suczawie dla okręgów Sądów powiatowych suczawskiego, radowieckiego, soleckiego, gurahumorskiego, kimpolungskiego i dornawatrzańskiego, które odłączają się od okręgu Sądu krajowego czerniowieckiego.

Trybunał ten wykonywać ma w swoim okręgu także sądownictwo handlowe.

Dla miasta Suczawy i powiatu okolicznego, stanowiącego okrąg teraźniejszego Sądu powiatowego suczawskiego, ustanawia się Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Suczawie do załatwiania spraw cywilnych i karnych, do takiego Sądu powiatowego należących, a natomiast zwija się teraźniejszy Sąd powiatowy suczawski.

Gdy Trybunał ten, tudzież Sąd delegowany miejsko-powiatowy rozpoczęał urzędowanie, co później będzie postanowione i ogłoszone, zawiesić ma czynności swoje Sąd krajowy czerniowiecki co do powyższych Sądów powiatowych, od jego okręgu odłączonych, jakież teraźniejszy Sąd powiatowy suczawski.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza właściwości Sądu krajowego czerniowieckiego jako Władzy hipotecznej krajowej i jako Sądu górniczego.

Prażák r. w.

